

[Socialministeren.]

kan det, forstod jeg, at også det ærede medlem mente, at det var bedre, om vi fik halvdagsbørnehaver fremfor heldagsbørnehaver. Det, vi forsøger her, er at give halvdagsbørnehaverne en håndsrækning, og det er det, jeg vil bede om tilslutning til.

Det ærede medlem hr. Malchau var lidt forbavset over, at det har taget nogen tid, inden vi har fået lønordningen i kraft, men det var sådan, at der var mange og lange forhandlinger med de forskellige organisationer, inden vi nåede frem til den lønordning, som vi så kunne sætte i kraft. Efter at vi har forhandlet os til rette, er bevillingsmyndighederne gjort opmærksom på, at vi har ca. 550 hjem, hvor vi skulle have de forskellige stillinger normeret, hvilket altsammen tager sin tid. Men vi forsøger at fremme sagen så godt, vi kan, og det ærede medlem's partifælle indenfor overinspektionen, hr. Skjerbæk, gør, hvad han kan, for at fremme disse sager, så vi kan komme til en endelig ordening. I socialministeriet gør vi, hvad vi kan, for i hvert fald at nå frem til en endelig ordening, når den forlængelse, som nu foreslås, har løbet et år.

Jeg takker for den venlige tilslutning, som lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Astrid Skjoldbo: Jeg tillader mig at foreslå lovforslaget henvist til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Man gik dernæst til:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 53 af 27. februar 1947 om forøget offentlig støtte til anerkendte private opdragelseshjem.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4111; fremsættelsen findes i tidenden sp. 566).

Lovforslaget sattes til forhandling.

P. K. Thomsen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det af den højtærede socialminister her i tinget fremsatte forslag til

lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 53 af 27. februar 1947 om forøget offentlig støtte til anerkendte private opdragelseshjem.

Det foreliggende lovforslag rummer altså dels forslag om forlængelse og dels forslag om nogle ændringer, af hvilke de fleste er af teknisk art.

Loven af 1947, som nu altså er to år gammel, blev ved sin tilblivelse benævnt som en art nød- og prøvelov, og derfor sluttede den også med en bestemmelse om nedsættelse af ikke mindre end tre udvalg, der skulle fremkomme med indstilling om oprettelse af nye opdragelseshjem, reorganisation af de bestående, og stabilisering af hjemmenes økonomi, derunder forbedring af personalets løn- og pensionsforhold. Man var indenfor administrationen og rigsdagen sikkert af den mening, at denne prøvetid kun skulle være til udgangen af indeværende finansår, da det tydeligt blev skrevet i loven, at den skulle forelægges til behandling her på rigsdagen i samlingen 1948—49. Det havde jo været rart, om rigsdagen nu havde stået overfor en virkelig ordening af de forhold, der her nævnes, men beklageligvis har kun eet af de i loven omtalte udvalg tilendebragt arbejdet, nemlig udvalget om en pensionsordning for børnesagens arbejdere, og derfor går også nu dette udvalg ud af verden ved det ændringsforslag, som er stillet til § 7, stk. 3.

Mange af vore opdragelseshjem er, hvad bygningers vedligeholdelse, indretning og forsyning med inventar angår, altfor lidt tidssvarende, og de økonomiske forhold ved disse hjem, herunder løn-, arbejds- og boligforhold for medhjælperne, er langt fra på den højde, som de bør være, når hensyn tages til de krav, der stilles og må stilles til sådanne hjem. Jeg kan ikke godt tilbageholde et suk over, at det står for mig, som om der i administrationen af børneforsorgssagerne ikke just altid arbejdes med den fart, som vi, der betragter det udefra og også for en del er med i selve administrationen af disse hjem, kunne ønske; tit tænker man på, at det i denne administration vist enkelte steder går, som det udtrykkes i et gammelt folkesige: de rider ikke samme dag, som de sadler. Jeg håber imidlertid, det skal lykkes den højtærede energiske socialminister også på det her omtalte område at få så megen fart på, at det kun er denne gang, vi skal forlænge og lappe loven af 1947. Denne forlængelse gælder altså kun 1 år.

De foreslåede ændringer, bortset fra de